

και εκεί που παλιά νόμιζες ότι θα σου πάρουν το σπίτι οι κομμουνιστές...

Μια ήσυχη ζωή; Δεν νομίζω

Και τώρα που οι νόμοι για τους πλειστηριασμούς των κατοικιών έγιναν πραγματικότητα, εμείς άραγε θα πρέπει να νοιαστούμε; Ναι, απαντάει η κρατική αριστερά που εδώ και καιρό έχει ως πρωταρχικό της στόχο την υπεράσπιση της ιδιοκτησίας. Τη στιγμή που δεν της καίγεται καρφί που οι ενοικιαστές δεν έχουν να πληρώσουν το νοίκι. Και γιατί να νοιαστεί; Αφού εδώ και δεκαετίες το μόνο που την απασχολούσε ήταν να πάει καλά η μεταπολιτευτική διαμεσολάβηση και να διατηρηθεί η ταξική ειρήνη. Να όμως που η μεταπολίτευση μας τελείωσε και έδωσε τη θέση της στο φασισμό...

Από την άλλη, είναι αλήθεια πως ένα μεγάλο τμήμα του πάτου είναι μπλεγμένο με παντός τύπου δάνεια που έχουν χτυπήσει κόκκινο από καιρό. Γιατί τα τελευταία είκοσι και βάλε χρόνια πολλοί πίστεψαν πως μπορούν να αντικαταστήσουν την ταξική πάλη με κατανάλωση με δανεικά, με "σπουδές με μέλλον" και με μίσος για τους μετανάστες. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που γύρισαν την πλάτη στις απεργίες και τις συλλογικότητες, που πίστεψαν πως αν είναι "καλοί στη δουλειά τους" το αφεντικό και το κράτος θα τους λυπηθεί, που

κοκορεύτηκαν πως αυτοί "δεν είναι μίζεροι", πως δεν μπλέκουν σε "μάταιους αγώνες"... Ε, λοιπόν, πόνταραν λάθος. Τα δάνεια δεν ήταν η λύση στον χαμηλό μισθό και το αφεντικό δεν είχε ποτέ καμία όρεξη "να τους νοιαστεί".

Οι τελευταίοι σύμμαχοι

Βέβαια, οι ιδιοκτήτες ακινήτων δεν είναι μόνοι τους απέναντι στις κατασχέσεις. Ας είναι καλά ο ΣΥΡΙΖΑ που "μάχεται για το δίκαιο". Αλλά και οι τράπεζες που επίσης δεν πολυγουστάρουν τις κατασχέσεις. Γιατί στην τελική, όταν είσαι βουτηγμένος στην κρίση μέχρι το λαιμό, όπως είναι οι ελληνικές τράπεζες, τι να το κάνεις το νεόκτιστο στην Καλλιθέα αφού κανείς δεν μπορεί να το αγοράσει;

Να πώς η κρίση φτιάχνει τις παράξενες συμμαχίες της: οι τράπεζες από τη μία και η κρατική αριστερά από την άλλη. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ, που "βάζει πλάτη" για την προστασία της ιδιοκτησίας, ξέρει καλά ότι μάλλον θα χρειαστούν πολλά περισσότερα "για να σωθούν" οι τράπεζες. Όπως, για παράδειγμα, το κούρεμα των καταθέσεων. Ε, και τότε θα μιλάμε για μια πραγματική "νίκη των κινημάτων"...

CLASSWAR DOGZ
metrottools - sax

